

но по-късно се заселили и сжществителнитѣ имена селища и селище станали собствени: село Селище и село Селища.

Катуни. Катунѣ значи пастирско село, мѣсто дѣто обитавали скотовѣдци. Катунитѣ, като скотовѣдски и пастирски села, били основани въ планинскитѣ мѣстности. Кжщитѣ имѣ били много по-груби и по-примитивни отъ селскитѣ и за разлика отъ послѣднитѣ се наричали: *клѣти* и *клѣтища*. За катунитѣ се споменува въ Орѣховския хрисовулъ, а пѣкъ за клѣтитѣ въ Рилския. Въ сръбскитѣ хрисовули много често се говори както за еднитѣ, така и за другитѣ. Имената на сегашнитѣ бѣлгарски села Катуница и Катунища, както и на много други съсжщитѣ имена въ Сърбия, Гърция и Епиръ, сж само блѣденъ споменъ за нѣкога сжществувещитѣ катуни на Балканския полуостровъ⁶⁶. Катунитѣ не били постоянни села както земледѣлческитѣ, но повече приврѣмненни, защото пастиритѣ много лесно сж мѣстили своитѣ жилища и ги построявали тамъ, дѣто имѣ било поудобно и дѣто намирали по-пространни пасбища за стадата си. Въ катунитѣ обикновено живѣли власи, остатѣци отъ старитѣ римски колонисти и поромжненитѣ тракоилирийци, които, слѣдъ като били изпждени отъ словѣнитѣ изъ полетата въ планинитѣ, започнали да се занимаватъ изключително съ скотовѣдството, сжщо така, както и тѣхнитѣ потомци — сегашнитѣ куцовласи и каракачани. Скотовѣдцитѣ съ стадата си прѣзъ лѣтото се изкачвали по високитѣ планини, а пѣкъ щомъ настѣпвала зимата, тѣ напушчали планинитѣ и съ стадата си и сѣмействата слизали на зимовище въ низкитѣ мѣста, полетата, или пѣкъ отивали въ крайморскитѣ мѣстности. Поради това тѣ имали двойни жилища, едни за зимѣ а

⁶⁶ Новаковић Ст. Глас, XXIV, 42.